

Volcans de Mèxic

"Dedicat a: Misti (4 anys), Illizt-Elana (6 anys), Iztaccihuatl (10 anys) i Illiniza (13 anys). Petites excursionistes amb grans il·lusions."

Feia temps que ens voltava pel cap la idea de viatjar, algun dia, a Mèxic amb l'objectiu de pujar a alguns del seus volcans més importants: Popocatepetl, Iztaccihuatl, Citlaltepētēl, etc. Després d'haver trobat poca informació a Catalunya, ens vàrem decidir a telefonar al Club de Exploracions de Mèxic, l'adreça del qual havíem trobat en un únic exemplar d'un llibre que quedava en una llibreria de Barcelona, escrit en anglès fa uns dotze anys, per un alpinista dels Estats Units que es diu R. J. Secor i que porta per títol "Mexico's Volcanoes a climbing guide". Pocs dies després rebem una molt atenta carta escrita pel mateix president del Club de Exploraciones a la qual ens adjunta tot un acurat recull de fotocòpies amb les ressenyes de les vies d'ascensió als diferents volcans i també tot seguit d'explicacions pràctiques de molta utilitat per bellugar-se pel país. Tot això, el llibre del R.J. Secor i uns dibuixos que vàrem rebre del servei General d'Informació de Muntanya de Sabadell, és tota la informació de què disposem a l'hora d'agafar l'avió el 21 de desembre de 1991.

El mateix 21 a la nit arribem a la Ciutat de Mèxic i, a l'endemà, després d'haver ben descansat, som molt ben rebuts, a casa seva, per la família del president del CEMAC, amb qui, aquella mateixa tarda, anem fins a Tlamacas, la base més important d'ascensió al Popocatepetl, a uns 80 km de la ciutat i a 3.900 m d'alçada. Per anar-hi, agafem la carretera de Puebla fins al poble d'Amecameca, on hi ha la desviació que puja, a través d'un bosc de pins magnífic, fins a l'alberg. Així prenem contacte amb l'alçada i, a la vegada, ens trobem amb Nabor Castillo, president del CEMAC, i els seus companys, els quals baixen del cim del *Popo* per la ruta directa.

El dia 22, seguint els consells de Nabor i acompanyats per la seva muller, la Maria-Elena Pineda, sortim de la ciutat per anar a pujar el *cerro* Ajusco de 3.900 m per tal d'anar fent aclimatació. Aquest vell volcà d'uns 60 milions d'anys, que és el punt més elevat del Districte Federal, està situat una mica al sud-oest de la ciutat de Mèxic i a sobre del poble de San Miguel de Ajusco. La seva interessant ascensió la fem pel vessant nord des de la carretera que va a Xalatlco, també coneguda com *circuito del Ajusco*, en un indret on hi ha un petit restaurant a uns 3.100 m d'alçada al costat del qual comença el camí que s'enfila a través d'un magnífic bosc de pins fins al *pico* del Àguila, antic tap de xemeneia del volcà per, després d'una petita sifonada, arribar a la Cruz del Marquès, punt culminant de l'antic cràter, avui en dia ben erosionat i convertit en una vall (*cañada*). A la baixada, ens aturem a San Miguel Ajusco, un poble molt bonic, el qual trobem ben engalanat i en festes.